

GUDS NAMN OCH EGENSKAPER

Av: Jamil ud-Dîn Zarabozo

Källa: islam.se

För att vara Gud verkligt hängiven och älska Honom över allt annat måste man besitta kunskap som går bortom grunderna, som att veta att Han är den Ende skaparen och Upprätthållaren. Den troende bör längta efter att få veta mer om Gud. **[01]**

Den Gud som står över allt vad människan kan förnimma och därför till fullo inte kan förstås, så till vida Gud inte uppenbarar denna förståelse Själv. Genom Hans uppenbarelse och genom Hans nåd har Han uppenbarat en mängd information om Honom Själv, så att den som söker sanningen kan lära sig om och dyrka Honom med en korrekt kunskap som grund. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt:

Gud har 99 namn, hundra minus ett.

Guds namn och egenskaper omnämns Koranen igenom:

Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida! Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom - Han är den Allsmäktige, den Vise. **[02]**

I en vers som Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) själv har sagt är den viktigaste i Koranen beskrivs Gud i fantastisk detalj:

Gud - det finns ingen gud utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmaktshållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är den som vågar tala [för någon] inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans allmakts tron omsluter himlarna och jorden. Att värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Härlige. **[03]**

Koranen och Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) lär oss att Gud är: den Barmhärtige, den Nåderike **[04]**, den Förlåtande som alltid accepterar ånger, den Tålmodige

och den Älskande **[05]**.

Han är den Generöse, den Storsinte, Givaren, den Förbarmande. Han besvarar dem som åkallar Honom och Han är den som undsätter. Han är den Härlige, den Högste som förtjänar all lovprisan, Herren över skapelsen, Domedagens Konung som den yttersta domen tillhör. Han är den Allhörande, Allseende, Allvetande och Allvise. Han är den Mäktige, den Kapable och den Allsmäktige. Han är den som är Sig Själv nog, fri från behov av levebröd.

Han är den Upphöjde, den Högste. Han är Den som överser allt som sker, Den som beskyddar. Han styr allt som händer i skapelsen; genom kommendering, och förbud; genom att bli nöjd och bli vred; genom att belöna och bestraffa; genom att ge och hålla inne; genom att hedra och förnedra. Han gör vadhelst Han vill. Han tillskrivs varje attribut av perfektion och Han står fri från minsta lilla brist och tillkortakommande. Högt står Han över vad som sätts vid Hans sida. Inte ens den minsta atom rör sig utan Hans tillstånd.

Denna fantastiska information om Gud Själv är en stor välsignelse för människan då hon själv inte behöver försöka föreställa sig Honom, då Han står över allt vad hon kan förstå. Istället för att människan skall försöka framställa egna teorier om Gud har Gud Själv uppenbarat tillräckligt med information för att hon inte skall behöva gå vilse eller förvirras. Han har givit oss denna information för att vi skall kunna förstå den, även om man kan känna att den bara är toppen på ett isberg av den storhet som hör Herren och Skaparen till.

Här kan det vara värt att påpeka, vilket tydligt framkommer i Koranen, att det inte finns minsta lilla antydning till antropomorfism **[06]** i den islamiska tros läran om Gud, en fråga i vilken flera tidiga generationer gick vilse. Vad många säger här i Väst, att Gud skapade människan till Hans avbild och att människan snabbt återgäldade den tjänsten har ingen plats i den islamiska tros läran. Skaparen och det skapade är åtskilda och inte samma sak. Guds attribut är perfekta och i harmoni med Hans helighet och Storhet. Även om det ser ut till att finnas likheter mellan vissa av Guds attribut och människans attribut är de i själva verket helt olika. Gud säger i Koranen:

Ingenting är som Han - Han som hör allt, ser allt. **[07]**

Här tillbakavisas alla former av antropomorfism samtidigt som Guds syn och hörsel bekräftas. En muslim inser Guds perfektion utan att förringa Honom genom att beskriva Honom på ett opassande sätt. Gud besitter inga egenskaper som kan liknas vid människans och människan har inga egenskaper som är gudomliga. Överträds denna princip är det tydlig otro där medhjälpare sätts vid Guds sida. **[08]**

Före Profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) ankomst förstod man att Gud var universums ende Skapare även om man i olika former satte medhjälpare vid Hans sida. Därför kom islam för att rena läran om att Gud är Herren och för att ställa denna förståelse till rätta. Det första steget är således att förstå Guds namn och attribut på rätt sätt. Förstår man Guds namn och attribut på rätt sätt kommer man aldrig att vända sig till någon annan än Honom.

Förstår man dessa namn och attribut bör det leda till att själen utvecklas och renas. I praktiken måste kunskapen om vart och ett av Guds namn leda människan både till större kärlek och till större fruktan för Honom. Detta samtidigt som hon vill komma närmare Honom när hon förnimmer Hans underbara attribut av fulländning och storhet.

Islams stora lärde har understrukt att detaljrik kunskap om Gud har större inverkan än kunskap som är övergripande och vag. Ibn Taymiyah har sagt:

Den som har kunskap om Guds namn och deras innebörd, och som tror på dem, kommer att ha en fullständigare tro än den som inte känner till dem och som bara tror på dem generellt. **[09]**

Ibn Sadi har sagt:

Närhelst någons kunskap om Guds vackra namn och attribut ökar, ökar likaså dennes tro och visshet. **[10]**

Det finns en viktig och avgörande relation mellan läran om Guds namn och attribut och de tidigare båda lärorerna (tron på Gud som den Ende skaparen och Upprätthållaren av skapelsen och tron på att Han är den Enda gudom värdig att dyrka). Det kan menas att alla avvikelser i fråga om monoteism grundar sig i en felaktig förståelse av Guds namn och egenskaper, för om man förstår dem rätt kan man aldrig längta efter att dyrka eller underkasta sig någon eller något annat än Gud Själv.

Genom människans historia **[11]** har hon alltid längtat efter att tillbe någon eller något. Hon vill ha en Gud som hon kan be till och älska då hon förstår det väldiga och storslagna i det som hon gör sig ödmjuk inför. Men många sätter deras tillit och förväntningar till ting som inte förtjänar det. Exempel på detta är naturkrafter, människor, materialism, nationalism eller rastillhörighet. De tror att dessa falska gudar kan ge dem vad de längtar efter och tillskriver dem på så vis egenskaper som tillhör Gud. Istället för att vända sig till Gud och känna Honom genom Hans attribut – och då inse att Han är den Ende Skaparen som de kan vända sig till – vänder de sig mot falska gudomar med kärlek och vördnad och avviker då långt bort från den

raka vägen och från deras riktige Gud.

Gud talar om dessa grava fel i Koranen. Vid en närmare studie kan det konstateras att källan till deras fel är en felaktig tro på egenskaperna hos dem som de vänder sig till samtidigt som de ignorerar Guds egenskaper. Gud säger:

Säg: "Vill ni i Guds ställe dyrka vad som varken kan skada er eller gagna er? -Gud är Den som hör allt, vet allt." **[12]**

Och vem begår ett större misstag än den som i Guds ställe anropar dem, som inte kan svara honom förrän på Uppståndelsens dag och som inte ens är medvetna om att de anropas. När människorna samlas [inför Domen] skall de bli [sina tillbedjares] fiender och ta avstånd från deras dyrkan. **[13]** Och i stället för Gud dyrka vad som inte kan förse dem vare sig från himlarna eller jorden med något av det som de behöver för sin försörjning och som saknar all makt. **[14]**

Är Han, Skaparen, jämförbar med den som inte skapar något? Skall ni inte tänka över [detta].**[15]** Människor! Hör på den liknelse, som här framställs [för er]: de som ni anropar i Guds ställe kommer aldrig att kunna skapa [ens] en fluga, även om de förenar [alla sina krafter] för [att åstadkomma] detta. Och om en fluga stjälar något från dem, kan de inte ta det ifrån denna [fluga]. Lika maktlös är den bedjande som den till vilken bönen ställs! De underskattar Gud [när de likställer sina ömkliga avgudar med Honom]; Gud har all styrka, all makt. **[16]**

Det är Gud som hör och svarar. Det är Gud som har makten, som är rättvis och som är Domaren. Gud skapar, upprätthåller, skänker och återskapar. Förstår man Guds namn och egenskaper kan man aldrig tänka sig att dyrka någon annan än Honom. Ingen falsk gudom förtjänar att dyrkas för genom att dyrka och försöka komma dem nära förnedrar bara människan sig själv. Men värst av allt är att Gud förbises när medhjälpare sätts vid Hans sida och på så vis förtjänas Hans vrede på vägen mot ett olyckligt slut.

En korrekt tro på Gud är den islamiska trons grundsten. Den är nyckeln till livets mening och där till följd inre frid. Är man bekant med Gud kommer man inse det orimliga i att dyrka någon annan än Honom. Man inser att detta är vad ens själ har skapats för och längtat efter. Inser man det vackra i att dyrka Gud allena, kommer man aldrig att vilja dyrka någon annan än honom. Själen finner frid och hjärtat blir lugnt.

[01] *Det är kanske denna längtan som har lett till personliga gudar, gudar som människan*

kan röra, förmänskligade gudar, mänskliga söner och andra antropomorfistiska trosuppfattningar. Dessa falska trosläror leder i slutandan dock inte till något annat än elände då de medför att man sätter medhjälpare vid Guds sida. Detta är en enorm synd som är oförgätlig om man dör och begär den.

[02] Koranen 59:23-24

[03] Koranen 2:255

[04] En muslim är alltid medveten om Gud, speciellt om dessa båda namn. Nästan före varje handling säger en muslim: "I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn."

[05] Här kan det påpekas att det finns de som försöker kritisera islam genom att påstå att muslimer inte tror på en personlig älskande Gud. Exempelvis de kristna citerar Bibeln: "Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek." (1 Joh 4:8) James Coffman's New Testament Commentary säger: "Ingen visste att Gud är kärlek förrän det uppenbarades från himmelen och skrevs i det Nya Testamentet. Här finns det och ingen annanstans i människans all litteratur finns det." (The Bible Collection CD)

Denna passage är, så klart, problematisk för även om författaren var kristen kunde han inte finna ett tillfredsställande svar på vad Gud är kärlek betyder. Kärlek är abstrakt, så hur kan Gud vara kärlek? Om två personer inte längre älskar varandra, förminskar det då Gud? Och om två personer har en förbjuden relation, är det då fortfarande Gud eller Hans närvaro? Denne författare har inte kommit med en rimlig förklaring till dessa frågor. Men att å andra sidan säga att Gud är "älskande" eller att Han är källan till positiv kärlek är fullkomligt logiskt, vilket betyder att detta är en utav Hans egenskaper.

Koranen säger att Gud är al-Wad?d (85:14) [...] Koranen understryker vidare att Gud är ar-Rahman och ar-Rahim) den Nåderike, den Barmhärtige), vilket är något som står ovan enkel kärlek.

[06] [Antropomorfism, syftar på personifikation av mänsklig karaktär på icke-människor - till exempel djur, gud eller naturen. Kommer av grekiskans (anthropos) som betyder människa och (morphe) som betyder form.

Polyteistiska religioner brukar vara mer utpräglad antropomorfiska, men även på vissa ställen i Bibeln beskrivs Gud i mänsklig skepnad, med mänskliga attribut eller beter sig mänskligt. Exempel på detta är 1 Mos 3:8 där Gud vandrar runt i lustgården och 1 Mos 32:22-32 där han i mänsklig skepnad brottas med Jakob. Källa: <http://sv.wikipedia.org/wiki/Antropomorfism>

[07] Koranen 42:11

[08] Judars och kristnas böcker har nedfläckats med otaliga antropomorfistiska stycken. I Uppenbarelseboken (32:24-28) finns exempelvis historien om hur Jakob brottas med och besegrar Gud [...]

[09] Majmo Fatawa Shaikh al-Islam ibn Taimiya, Ahmad ibn Taimiyyah, vol. 7, s. 234

[10] Tahqiq al-Ubudiyyah bi-Marifah al-Asma wa al-Sifat ,Fauz bint Abdul Latif al-Kurdi, s. 164, Riyadh: Dar Taibah, 1421 A.H.

[11] För att inte tala om bevisen i Koranen och profettrationerna (sunnah).

[12] Koranen 5:76

[13] Koranen 46:5-6

[14] Koranen 16:73

[15] Koranen 16:17

[16] Koranen 22:73-74

